

Artista: Kitagawa Utamaro (pintor i gravador japonès, 1753 Edo-1806 Edo).

Títol: Flors de Edo: Jove dona amb un Shamisen.

Tècnica i data: gravat del 1800.

Època: segle XVIII.

Museu: Museu Nacional de Tokio.

Instrument: shamisen (cordòfon percudit).

Comentaris: el shamisen és l'instrument de corda més popular del Japó; és d'origen xinès i fou introduït al Japó durant el segle XVI. En un principi es feia servir per acompanyar cançons camperoles; més tard es generalitzà el seu ús a les ciutats, en festes públiques i privades. Ha estat molt emprat en el teatre i també per les "gheisses". Té una caixa de ressonància quasi quadrada i membranes per les dues cares de la caixa; és de mànec llarg amb tres cordes tensades per unes llargues clavilles. Aquest gravat ens mostra la manera d'afinar el shamisen graduant les clavilles amb la mà esquerra. Normalment es toca assegut a la japonesa i amb un gran plectre (no és el cas d'aquesta pintura) a la mà dreta; amb el plectre gran es colpegen les cordes i també la membrana de la part superior de la caixa en una percussió simultània. Les cordes estan afinades en "si, mi, si" o bé en "si, fa sostingut, si"; el shamisen fa servir dues escales de cinc sons (pentàfones). És un instrument adequat per a l'acompanyament del cant japonès.